

Endrődi Szabó Ernő

Balkonda(l) avagy az első számú kivonulás

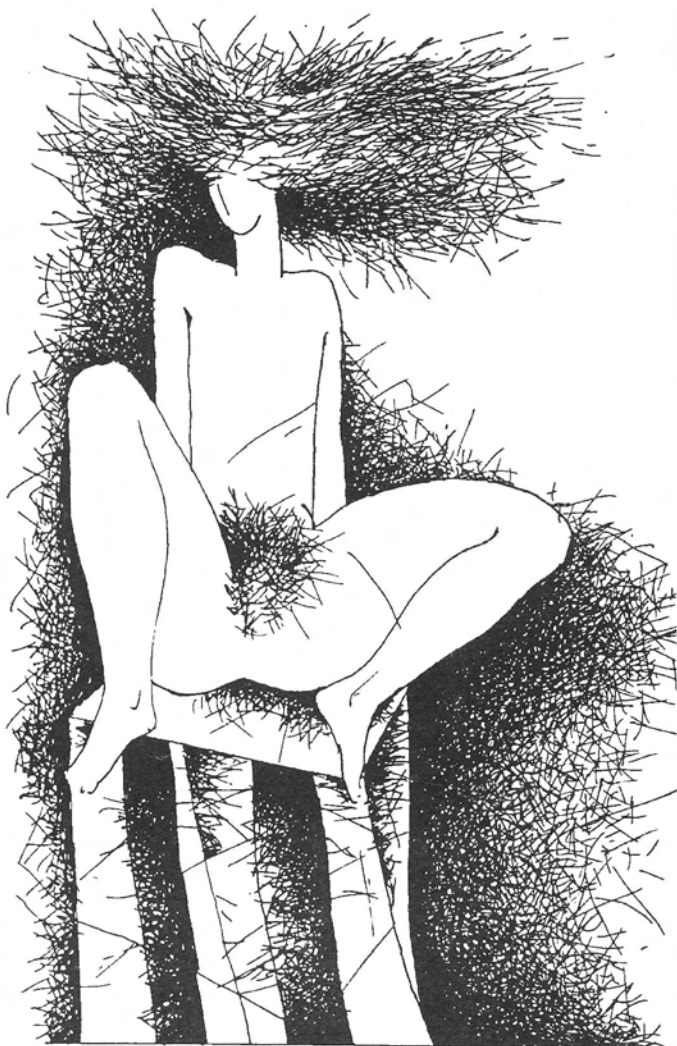
[ó messzi malibou!]

a kert az apró rezdüléseket mélyen
a talpam alatt érzem mint víz a
jégben valahogy egészen benne vagyok a
levegőégben és valahogy mégsem feszengető
érzés ez de hagyom s a lassú percben
kicsordul a könnyed nagyon
bőrtörőljut eszembe amint a csepp
áttetsző vízgörgő-parányként gurul le
arcodon és nézem az így-úgy tél-túl (a
télien innen) de mindenestre valamiképp
konokul és kéken őszülő őszit hogy be-
csavarodott s a légbolt igen a lég
mint ledarált üveg roppant törött és
hosszant hasadozott és rém tajtékos
habot vet s aratfalevelet és dudorokat
gerjeszt és apaszt-duzzaszt tömlőlegeket
sodorva s kaszálva mit-mást gallyat
töppedt verebeket s vet hurkot keresztbe-
kasul és rettentően pesszimista kéjjel
ül orgiát a kerítésfelett voyons íme
a levegő-tenger hasfájósan kiadós
ökrendezés előtt és voyons a (kézenfekvő)
hajók (:felhők) mennyei tenyéren a kékség
hosszában ahogy elnyúlnak: égi hajókonda
balról és merőlegesen és újra oldalt
legeli a legetfalja a csomós eget mint
kék sőt nyalogatja a messziségeket majd
lágymfordulat – égbolti sikk – és (mint
zúzott kirakatból szétszórt tépelt ruha-
falkák) szállnak egyre afehér légrongy-
zsákok (olykor kékestarkák) balról és
hirtelen erről és úgyszinte amarról és
el és megmásíthatatlanul tova a suhogó
levegőégben hol velem és veled dúsajkú
barátném a mélabús balkonkikötő persze
hogy ittreked miközben keringnek-forognak
s szállnak a magosba az illanó kerti
szagok és a nagy lomha és lucskos ősz-darabok
és minden de minden egészen olyan mint egy

1992. 14'

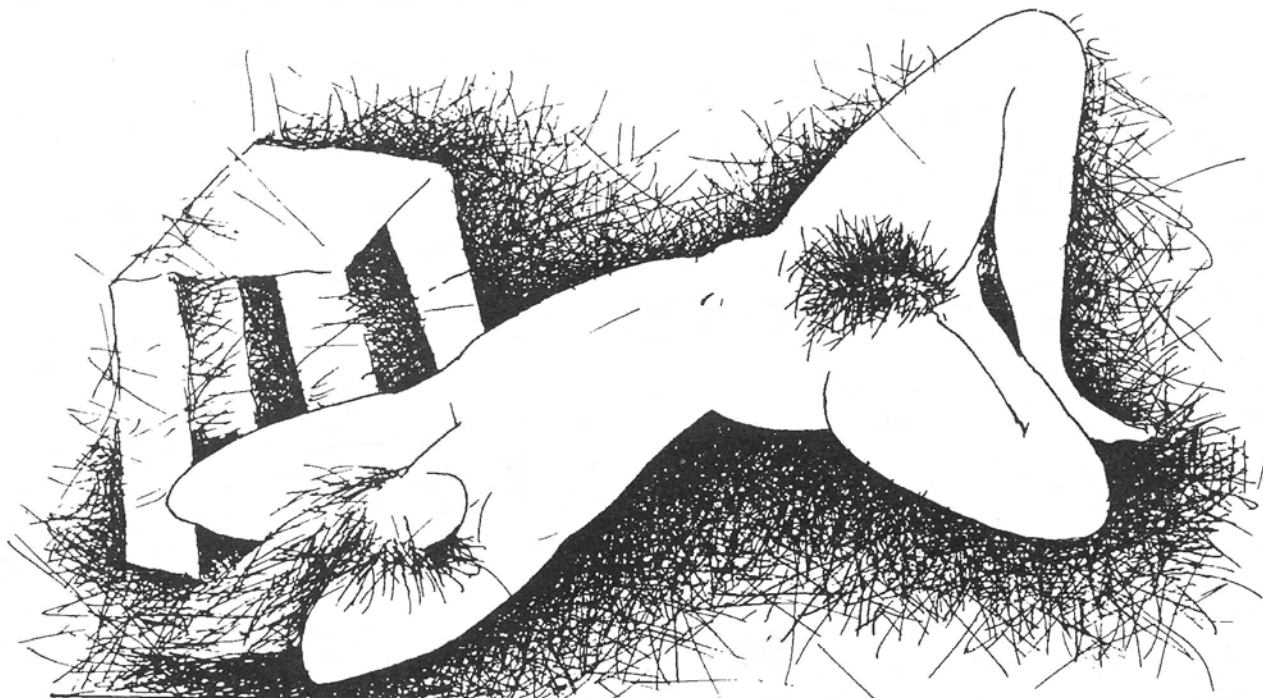
alumíniumszagú ének ahogy ülök itt és
enbotommal becézlek és képzetem közben
erre-amarra elkódorog közben mint munkás az
osztályharcra fehérülő tengeri foltra titkos
déltekére gondolkodom honnan ó! nem hajt a
passzát révült kikötőnkbe úszó-hadba-gyúrt
hajómasszát ó messzi malibou! hol a tenger
cipi-cupi-cuppanósan nyallintja meg a mart
homok-ajkát rejtekes szigetem ó! túl a lobogó
déli körön hol a nyár mint mérvadó évszak-eset
folyton folyvástfönnáll és ring telivér öröm
kvarcos partjainál hol a szél olykor kissé forgatag
fővenyt görgető ringlispilek kölyökrengeteg ó
malibou! hol akár tömegszám is elképzelhető a
szabadnász (lám mire nem visz az elme: szó, színes
játékot: képzetem hullámzó nászi kelme s mintája
az édeni a vérbő ananász) sajkás tömegnászban ott
tomporebel has és a kar és minden lágycék
csupa zengés csupa ó (bálvány bálvánnyal telik
bálvány bálványt dajkál ápol s eltakar amint a
konkáv idolba mélyed az érdes és lágycék) mert

1992. NA'

ott ajzó a tánc és a nászi szó mikor az öbölt
 ellepi tízszer száz s még sokannyi pántlikás
 hajó de ójaj hol van kék napomból eltűnt malibou
 hova lett?! vajh sejtí-e messzi sajkás népe: itt
 (b) ősz légörvény kél sforog a légkonda (balról) e
 balkáni pontról majd' kivet s majdhogynem
 elragad (naja! az ár!) kirekeszt s bezár ez
 a kert (mint víz ajégben) (és a sor[s]hoz ívelő
 mozdulat-keret: jóhúsú farod kitölti most
 mindkét combtövevet) amint benne is és mégsem
 ülök az ősz levegőégben szomorú szirének harangok
 és emésztő rének között (képtelen mutatás: a
 hangok) a kikötőerkélyen a hajókürt-csendben
 őszbe pólyáit szikár alak nézlek végigszimattolok
 és csípőd melled hasadpárjától kábán^k edvvel
 megáldalak mert lenne bár a kert itt malibousajkással
 nikkelfénnyel mézropogással részeg lepkezajjal és
 mondjuk ezer örülten boldog madárral csordultig
 teli – mindhiába: télkörön innen és délen túl
 senki de senki sem sejtethi hogy míg a csupasz
 erkélyen tested hajója ringfüledejt éjbálákkal
 és húsrakományommal tele miért csukódik be az
 ablakszárny mögött a könyvszekrény sokat
 látott nagy kék szatírszeme

Közreműködött Babits Mihály, Caius Valerius Catullus, Francis Jammes, József Attila, Karinthy Frigyes, Tóth Árpád, Vörösmarty Mihály, valamint a Dictionary of Anglo-Saxon's Poetry (Oxford–London–Halifax, 1981. A New Directions Handbook, 464. p.)

1992. NA'